

Tuulia Aho: *Kuikansulka*.  
Wsoy 2005.

Kotimainen fantasia on viime vuosina ollut selkeästi nousukurssissa, mikä on genren kannalta mainio juttu. Omaperäisyys ja lajityypin kehittäminen ovat kuitenkin asioita, jotka ovat vielä selkeästi hakusessa – saa nähdä, koska markkinoille tulee kotimaista fantasiaa, joka niin sanotusti "räjäyttää potin" omaperäisellä juoni- ja kerrontarakenteella – tällaisia teoksia kun kuitenkin ulkomailla ilmestyy vähän väliä, ainakin mitä lasten ja nuorten fantasia- ja tieteiskirjallisuuteen tulee.

Tuulia Ahon *Kuikansulka* noudattelee selkeästi perinteisiä fantasiakirjallisuuden kaavoja: perusrakenteena toimii 'quest' eli ns. etsintäretki, jonka suorittajina toimivat yleensä yksi tai useampi teoksen päähenkilöhahmoista. Matkan aikana henkilöhahmot kehittyvät ja kasvavat niin henkisesti kuin fyysisestikin, ja usein löytävät oman identiteettinsä sekä paikkansa maailmassa. Tyypillistä tälle rakenteelle on myös se, että tapahtumat sijoittuvat kokonaan toiseen maailmaan – myös *Kuikansulka* noudattelee em. kaavaa.

*Kuikansulka* on nuori tarinankertoja, joka saa tehtäväkseen etsiä varastetun aikakankaan. Kangas on arvokas ja vaarallinen, sen avulla pystyy näkemään menneeseen ja tulevaan, ja mahdollisesti vaikuttamaan asioiden kulkuun. Varas on siis löydettävä, ennen kuin kangas joutuu vääriin käsiin. *Kuikansulka* lähtee matkaan sammalväkeen kuuluvan opastajan Rapinan kanssa. Muita näkökulmia tarinaan saadaan myös aikakankaan varastaneelta varkaalta sekä metsähevoskansan jäseniltä, joiden elämiin *Kuikansulan* etsiretki nivoutuu tiiviimmin kuin lukija arvaakaan.

Aho osaa kirjoittaa, mutta kuten sanottu, tarina toistaa fantasialle tyypillisiä aineksia, eikä juurikaan tarjoa lajin harrastajalle mitään uutta. Tosin nuorelle lukijalle tällaisella seikalla ei välttämättä ole juurikaan merkitystä. Mitä tekstiin tulee, on siinä paikka paikoin havaittavissa pientä jäykkyyttä ja kömpelyyttä – esimerkiksi tarinan alussa juonen kehittely on hiukan kömpelön oloista. Toisaalta asian voi nähdä myös suoraviivaisuutena, joka sopii esim. nuoremmillekin lukijoille – kirja on kuitenkin selkeästi suunnattu nuoremmalle lukijakunnalle.

Maria Loikkanen